

Il'lanpäivän pruasniekalla Vuokkiniemessä

Kävimä tänä kešänä poikieni kera Vuokkiniemeh Il'lanpäivän pruasniekalla. Pitkä oli miän matka Šveičistä Šuomen kautta Vuokkiniemeh, ka tuttava oli tie. Otto on ollut Vienašša kolme kertua ta Oleksej kakši kertua. Šen lisäksi kumpaniki kävi miun kera Kuivajärveššä.

Karjalaiset prihaččuiset Otto ta Oleksej jo kevyällä nošsettih metakka, jotta "tahomma kešällä Karjalah!" No, tottaš karjalaini tuatto šiiä iloštuu. Ta piättimä myö lähtie Vienah.

Rupesima vuottamah heinäkuun loppuo. Hot kuin kuumat ilmat ta uimavejet ollah Šveičissä, a mielet pojilla jo Karjalašša oltih: "Matkuamma tuattojen mailla, Kuitin kuuluilla vesillä!" Lopultaki heinäkuun viimesenä päivänä aššumma autobušših Kajaanissa. Prihačut ei meinata pukšuisia pisyö: "No, konša lähemmä?!"

Matkalaisia kyytih keräyty miän lisäksi ympäri Šuome, Ruočista ta Šakšašta, kaikkieštah 35 henkie. Vartiukšen vanha karjalaini

Lyttä-kylä läheni, šamalla nousi jännitys matkalaisilla: "Mitein äijän aikua rajamuovollisuukših kulunou?".

Kun piäsimä rajašta läpi, heti piti oštua Mars-kaupašta limonaatit pruasniekan kunnivokši, ta matka jatkuu Koštamukšeh. Kombinaatin jälkeh kiännymä Vuokkiniemen hiekkatiellä.

Tunnelma autobuššissa šen kun nousou. Matan varrella jiahäh Koštamušjärvi ta vanha Eläntävuara. Šiinä lähššä olijašša Vatalašša miunki ämmö oli šyntyn. Elovuara, Heikinaho, Riinuojärvi... Ta miän heimon kotikylä Tollonjoki. Jo Vuokkiniemen televisiotorini näkyi! "Puut lyhenöy, kylä lähenyö – nyt olemma Vuokkiniemessä!"

Naisetki šuatetah pelata kyykkä.

Kylä toivottu miät tervetullehiksi. Myö majottuma Val'a Tserin taloh ta murkinoičemma. Enšimmäisenä iltana kerkisimä monta heimolaista ševätä.

Šuovattana lähemmä kyläh. Šuurella porukalla käymmä vanhojenkojissa, kunne viemmä lahjotukšen Vuokkiniemi-šeuralta ta pakajamma šielä eläjien kera.

Vanhojenkojien johtajatar Kat'a Sem'onova kertou meillä talon elämästä ta oloista. Vierahat šanotah, jotta hyvä on, kun Vuokkiniemen vanhukset on šuatu šemmoini talo. A kuitenkin monen mieleššä on ajatuksej, jotta vois vielä enämpi ruatua vanhuksejien hyväkši.

Aššumma ielläh Oleksejin kera kalmismuan vieričči Lammašjärven Olkan taloh hänen Leo-tuatoita venekkytie lutalah kyšymäh. Šeki asie järješty! Šiiä on käynti Anni livanantytö Prohorovan talolla. Anni, ämmön šerku, meillä hyvin vanhoja aseita muisteli. Nauhallaki pakinua šaima Vatasten šuurešta heimokunnašta, koneteista ta vielä monta mukavua asieta kuulima.

Illala Vuokkiniemen Kylätalola kyläläiset järješsettih omin voimin teatteriesityš. Oikein hieno talo ta hyvä oli Marjattiesityš. Myötävänä oli oikein äijän Karjala-kirjallisuutta ta käsitöitä. Ka, tietienki oštima šiiä kotih vietäväkši vaikka mitä!

Pyhänäpäivänä Il'lanpäivä nousou, tai myö šilmänä peštyö taš kylällä lähšimä. Vatašet, Nikolai ta Il'la, jo kalua šavušetah.

Otto (vaš.) Paajaste ta Aleksi Paajaste tuttavuššuttih Alina Tserin kera Vuokkiniemessä.

Vähäsen vaihamma kuulumisietä kačomma prihaččujen kera, mitein šavuštami tapahtuu.

Ončin talolla, aittojen luona, pruasnuijah kylänpäivä. Šielä kaikkien heimolaisien kera pitäštä aikua tuas näkeytymä. Šiinä oli Galina Vatanen, Annin Olka, Tal't'ana ta muut. Ohjelma meitä oikein miellyttäy, ta tuattoki lopuksi kyykkie lyöy, ta niin ošuvašti, jotta piäsi voittajajoukkueheh! Oleksej ta Otto ollah oikein mielissä: hyö šuahah šyyvyvä palkintošuklaatit. Nykjäh voittajat ei enämpi račašsettu hävinnehien šeläššä, niin kuin ennen oli tapana Karjalašša.

Pruasniekan jälkeh lähšimä *Karjalan Heimo* -lehen piätöimittajan Aila-Liisa Laurilan kera Santra Remšujevua tervehtimäh. Miihkali Perttusen pačašta vaštapiätä kuuntelima Santran muistoja Liepan Naštošta ta hänen Oleksej-pojašta, miun ukošta, kumpani oli elän Tollonjovella šamah aikah, kun Santraki. Santra kerto prihačuilla muutoman starinan, jotta pojatki kuultais niitä Karjalašša karjalaiseh tapah kerrottuina.

Pruasniekat kun oli pruasnuitu, Karjalan Šivissyšseuran, Vuokkiniemi-šeuran stipendi oli

annettu Vuokkiniemen kielkerholla ta kaikki tervehyiset oli šanottu juhlarahvahalla, myö levähtimä ta kävimä uimašša Lammaisjärveššä. Vesi oli miellyttävän lämmin. Šen kun järveštä nousima, ka Kyyrö-Matti tuli kuččumah heijän kyylih ta Kuitiuh uimah. No tottaš tahomma! Tai prihačut vojiah näkeytyö Kyyrö-Matin Mironin kera. Tätä hyö on vuotettu!

Ensimmäisarkena kaikki matkalaiset oli kuččutu Marttojen vierahiksi. Stolat notku šriäpnäštä, kun Martat meitä kostitettiuh, laulut ta esitykset oltiuh mukavat, ta vierahien mieliala oli korkiemiällä hyväštä vaštahotošta.

Kävimä poikieni kera vielä kalmismualla, šitoma valkiet tuulipaikat muissokši heimolaisien Vatasten Gen'an ta Vatasten Palakan ristilöih.

Ativoissa käymini oli lyhytaikani. Toissarkena autobušši kuletti meitä kohti Šuome. Šitä mukua tuli ikävä laulumaita, Vuokkiniemie ta heimolaisie. Muistelemma tätä matkua vielä pitäiti. Moušot enši vuotena tuas näkeyvymmä.

PÖKŠYN'I KAI.
Thalwil, Šveičči

Il'lanpäivä pietäh kylän Ončin talon aukijolla.